

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 152 (6128)

3 ліпеня 1938 г., нядзеля

ЦАНА 10 КАП.

СТОПРОЦАНТНАЙ ПАПІСКАЙ НА ПАЗЫКУ УЗМАЦІМ МАГУТНАСЦЬ КРАІНЫ СОЦЫЯЛІЗМА!

З найвялікшым удзямам сустрэлі працоўныя БССР пастанову ўрада аб выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года). Мітынгі, прысвечаныя выпуску пазыкі, на фабрыках, заводах, у калгасах, машына-трактарных станцыях, на праграмічных зборах ператварыліся ў велічыннае дэманштрацыю савецкага патрыятызма, любові працоўных да сваёй радзімы, да вялікай большэвіцкай партыі.

У сваіх рэзалюцыях рабочыя, калгаснікі, навуковыя работнікі, настаўнікі аднадушна вітаюць пастанову ўрада і заклікаюць аб сваёй поўнай гатоўнасці рэалізаваць новую пазыку за самы кароткі тэрмін.

З велізарным натхненнем гаварылі выступіўшы на мітынгіх аб сваім пачыні і гонары — аддаць працоўныя зберажэнні ў пазыку дзяржаве, аб сваёй глыбокай адданасці партыі Леніна—Сталіна і Савецкаму ўраду.

Зусім правільна адзначалі выступіўшыя, што яма на свеце такой дзяржавы, дзе-б пазыкі карысталіся такой папулярнасцю, як у нашай цудоўнай краіне, дзе-б выпуск пазыкі з'яўляўся сапраўдным народным святам.

Работніца магілёўскай швейнай фабрыкі тав. Замалева выказала агульную думку народных мас, сказаўшы ў сваёй прамове:

«Усе мы, як родную маці, любім сваю радзіму. Новая пазыка будзе садзейнічаць яшчэ большаму росквіту нашай цудоўнай краіны соцыялізма, яшчэ большаму ўмацаванню неабароннай магутнасці. І таму кожны з нас падпішацца на яе».

І недарма на шматлікіх сходках і мітынгіх у дзень выпуску пазыкі асабліва ўрачыста і ўсклабана гучалі словы любімай народнай песні:

«Как новость родины мы любим,
Бережем, как ласковую мать».

— Год ад года мы становімся ўсё больш моцнымі. Жыццё робіцца яшчэ больш радасным і шчаслівым. І гэта — наш галоўны выйгрыш, — падкрэслівалі многія з выступіўшых.

Апошнія весткі аб ходзе падпіскі гавораць аб велізарным поспеху новай пазыкі. Рэалізацыя пачалася апраўжэнна пасля мітынгаў, і ва многіх калектывах ужо ў першы дзень падпісалі сотні і тысячы рабочых і служачых. Шырока разгарнулася ў брыгадах і цехах саборніцтва на лепшую рэалізацыю, на поўны ахоп усіх працуючых. Кожны лічыць сваёй кроўнай справай, справай гонару — падпісацца на пазыку трэцяй пяцігодкі.

Учора да 20 гадзін вечара па БССР было рэалізавана аблігацыйная пазыкі звыш чым на 44 млн. руб.

Да 15 гадзін дня скончыў падпіску калектыв мяскага машынабудавальнага завода імя Варашылава, дзе ахоплены ўсе рабочыя на суму 211 тысяч руб.

Такі поспех дзяржаўных пазык магчымы толькі ў краіне соцыялізма, дзе кожны працоўны лічыць дзяржаўную пазыку сваёй роднай, сваёй кроўнай справай, дзе мільёны людзей з'яўляюцца трывалымі аблігацыйна дзяржаўных пазык. У БССР налічваецца паўтары мільёны пазыкаў, і гэта ўся пазыка на суму 50 мільянаў. Якому буржуазнаму ўраду спяваць такія лічбы!

Кожны савецкі грамадзянін сваімі ўласнымі вачамі бачыць, што грошы, укладзеныя ім у дзяржаўныя пазыкі, ідуць на карысць і шчасце народа, на ўмацаванне гаспадарчай і абароннай магутнасці краіны Савецкай. Кожны працоўны ведае, што дзяржаўныя крэдыт ідзе на фінансаванне сацыялістычнай будоўлі, што ён з'яўляецца базаю нашага далейшага росквіту. Усё ў чым савецкіх пацярпаў і нечуваннага нідзі ў свеце поспеху дзяржаўных пазык.

Першыя дзве сталініцкія пяцігодкі рашуча пераўтварылі нашу краіну. На месцы пустаў выраслі магутныя карпусы гігантаў індустрыі. У самых жаліх і закінутых месцах узніклі буйныя фабрыкі і заводы з сацыялі-

стычнымі гарадамі вакол іх. На месцы балот і непраходных лясоў прачысціліся багачэйшыя калгасныя палі, на якіх, як бяскрайны асяні, хваляюцца жаўцеючая нівя.

Новыя палаты, сталініцкія школы, выдатныя жыллёвыя будынкі, театры, кіно, санаторыі, большыя ўпрыгожаныя твар савецкіх гарадоў.

Гаспадаром усіх гэтых багачыў з'яўляецца сам народ. Яму належыць усе заваяваны соцыялізма.

На вярце яго заваявання стайць пераможная Чырвоная Армія і магутны Ваенна-Марскі Флот. На сукупных граніцах, у падземных умацаваннях, на мараш і асянях, пад вадою, у павястры — усюды мужныя вартавыя ахоўваюць мірную сацыялістычную працу савецкіх людзей. Сваім удзелам у пазыках, сваімі ўласнымі рукамі народ здобывае багачэйшыя плады двух сталініцкіх пяцігодкаў.

У чароўных станцыях метро, у цудоўных лініях электраперадач, апалясаўшых усю краіну, у вышмагутных паравозах, у звышкорасных самалётах і маланкасоных тэрмідных вагонах, у найвялікшых у свеце домнах — усюды савецкі чалавек бачыць рэальнае ўвасабленне дзяржаўных пазык.

Трэцяя пяцігодка далёка ўперад рушыць сацыялістычную будоўлю. Нізмерна павысіцца матэрыяльны і культурны ўзровень жыцця працоўных. Значна вырасце валавая прадукцыя сацыялістычнай прамысловасці і сельскай гаспадаркі.

Вырашэнню гэтых велізарных задач павінна служыць новая пазыка. Гэта яе прызначэнне поўнасцю адказавае імкненням і жаданню народа. Усё чаму савецкія пазыкі з'яўляюцца сапраўды народнымі пазыкамі.

З кожным годам мацнее база дзяржаўнага крэдыта. Няўхільна расце народны даход у Савецкім Саюзе, расце дабрабыт працоўных нашай краіны. Звыш 5 мільярадаў рублёў складоў зберажэнні працоўных. За год сталініцкія пяцігодкаў уклады ў агульныя касы СССР павялічыліся ў 20 а лішнім разоў. Астаткі ўкладу ў агульныя касы БССР за 5 месяцаў і 20 дзён г.г. павялічыліся амаль на 17 мільянаў руб. Гэты рост дабрабыту насельніцтва, забяспечаны настойнымі клопатамі партыі Леніна—Сталіна і савецкага ўрада аб існасці народа, стварае выключна спрыяючыя ўмовы для паспяховай рэалізацыі дзяржаўных пазык.

Але гэта ні ў якім разе не азначае, што кампанія рэалізацыі пазыкі можа быць пущана на самацёк. Поспех падпіскі вырашае самая шырокая масавая рэалізацыйная і арганізацыйная работа, на аснове строжэйшага захавання прынцыпа добраахвотнасці.

Да работы па рэалізацыі пазыкі трэба прыцягнуць лепшых стыхануцаў і ўдзяліць ім завалы і палёў, шырока скарыстаў заставі фонд партыі і выдатныя кадры партыйных і беспартыйных агітатараў і прапагандыстаў, блізка праявіць сабе ў часе выбараў у Вярхоўны Совет БССР.

Асабліва ўвагу трэба аддаць падпісцы кампаніі на вёсцы. Неабходна замацаваць падпіскай на пазыку той вялікай палітычнай ўдзельніцы, які наглядаюць у калгаснай вёсцы.

Важнейшую ролю ў гэтай справе павінны адыграць сельскія фінансавыя актывы і ўпаўнаважаныя сельсаветаў па падпісцы. Кадры фінансавістаў трэба папоўніць лепшымі стыхануцамі калгасных палёў і жыўлагаючых ферм.

Неабходна з самага пачатку праяскаваць малейшыя спробы парушэння прынцыпа добраахвотнасці, спробы адміністрацыйных перагібаў, якія граюць на руку класаваму ворагу. Такія спробы ў першы дзень рэалізацыі мелі месца на віцебскай фабрыцы «Сігн індустрыялізацыі» (сакратар парткома Казанскі).

Агульным сіслам, хутка і арганізавана прывядзе рэалізацыю новай пазыкі. Наш лозунг — ні аднаго працоўнага без аблігацый пазыкі Трэцяй пяцігодкі!

СУСТРЭЧА Т.Т. КОКІНАКІ І БРАНДЗІНСКАГА Ў ВЛАДЗІВАСТОКУ

ВЛАДЗІВАСТОК, 1 ліпеня. (БЕЛТА). Мітынг, прысвечаны сустрэцы працоўных горада з гераічнымі афіцэрамі самалёта «Москва», быў адным з найбольш радасных і шматлюдных.

Калі слова было прадастаўлена камандзіру самалёта «Москва» — Владзіміру Канстанцінавічу Кокінаку, на працягу некалькіх мінут не сціхала аваяцця.

— Таварышы, — гаворыць Кокінак, — ад працоўных чырвонай сталіцы Масквы мы прывезлі вам гарачае прывітанне! (Апладысменты).

Перад палётам таварыш Сталін сказаў: «Сумееш далейсць за суткі ў Прымор'е?» Мы адказалі: «Вось, далейсць за суткі». Праз суткі мы былі тут. (Апладысменты).

Таварышы, наш пералёт гаворыць аб тым, што Далёкі Усход не так далёк ад Масквы, як многім здаецца. Наш пералёт праследваў выключна мірныя

мэты. Але калі спатрабіцца і таварыш Сталін сказаў не аднаму Кокінаку, не аднаму Брандзінскаму, а тысячам савецкіх лётчыкаў: «Праз суткі быць у Владзівастоку», то тысячы савецкіх самалётаў з'явіцца тут для таго, каб абараніць вашу мірную працу, для таго, каб абараніць нашу дарэгу сацыялістычную радзіму. (Бурныя апладысменты).

Калі сціхае аваяцця, слова прадастаўляе штурман самалёта «Москва» тав. Брандзінскаму.

— Уседамыленне, што ўсе працоўныя, члены ўрада і савета таварыш Сталін, — заявіў тав. Брандзінскі, — наглядваюць за кожным кілометрам нашага пералёту, давала нам упэўненасць і сілы працоўнага лалей.

Ад імя асабістага складу Ціхаакіянскага флота і працоўных горада Герой лётчыкаў вітаў член Ваеннага савета Ціхаакіянскага флота, корпусны камісар тав. Волкаў.

Падпіска на дзяржаўную „Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года) ператварылася ў магутную дэманштрацыю савецкага патрыятызма.

Працоўныя БССР, з радасцю падпісваючыся на пазыку, выказваюць бязмежную любоў і адданасць партыі і савецкаму ўраду, непахісную волю мацаваць магутнасць краіны Савецкай.

Працоўныя Савецкай Беларусі з велізарным удзямам сустрэлі пастанову ўрада аб выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі. НА ЗДЫМКУ: мітынг рабочых, служачых і шырма-тэхнічных работнікаў другой змены менскай швейнай фабрыкі «Кастрычнік». Фото С. Грыпа.

ПАСПЯХОВЫМ РАЗМЯШЧЭННЕМ ПАЗЫКІ ЯШЧЭ БОЛЬШ УМАЦУЕМ РОДНУЮ КВІТНЕЮЧУЮ СОВЕЦКУЮ КРАІНУ!

ЛЮБОЎ ДА РАДЗІМЫ

ГОМЕЛЬ. (Па тэлефону ад наш. нар.). З вялікім задавальненнем працоўныя Гомельскай вобласці сустрэлі дэкрэт савецкага ўрада аб выпуску новай пазыкі.

Рабочыя, служачыя, калгаснікі на сваіх мітынгіх гарача адабраць рашэнне ўрада, аднадушна падпіскай на пазыку яшчэ раз дэманштруюць сваю любоў да сацыялістычнай радзімы, сваю бязмежную адданасць вялікай партыі Леніна—Сталіна і вялікаму правяду таварышу Сталіну.

Да 18 гадзін 2 ліпеня сума падпіскі па вобласці складала 7 з паловай мільяна рублёў, у тым ліку па Гомелю — звыш 6 мільянаў. Камітат імя Ежова, фабрыка «Везувій», «Палесдруж» і інш. завяршаюць падпіску. Завод «Чырвоны кімік» поўнасцю скончыў падпіску, ахвотны ён ўсіх рабочых і служачых.

Рабочыя, якія знаходзяцца на курортах і ў дамах адпачынку, прысылаюць

тэлеграмы на сваё прадпрыемствам аб падпісцы на пазыку.

З вялікім удзямам праходзіць падпіска на вёсцы. Калгаснікі дружна прыводзяць на новую пазыку. Па Дабрушскаму раёну праведзена падпіска на суму 470 тысяч рублёў, Рачыцкаму — 518 тысяч рублёў, Веткаўскаму — 170 тысяч рублёў. 34 калгаснікі арцелі «Ілім Варашылаў», Гомельскага раёна, падпісаліся на 1750 рублёў. Калгаснікі арцелі «Чырвоная воля» падпісаліся на 1700 рублёў.

Калгаснікі калгаса «Жаробнае» Дяткоў на мітынгіх заявіў:

— Партыя, савецкае ўрада, таварыш Сталін далі калгаснікам замаянае і культурнае жыццё. Я першы падпісваюся на 150 рублёў і выклікаю ўсіх калгаснікаў узяць з мяне прыклад.

Па Губіцкаму сельсавету, Будаканаўскага раёна, за некалькі гадзін калгаснікі падпісаліся на 2.530 рублёў. Н. ГІРШЫН.

НЕБЫВАЛЫ ЭНТУЗІЯЗМ

ВІЦЕБСК, 2 ліпеня. (Нар. «Звязда»). Гарача адгукнуўся чыгуначнікі Віцебскага чыгуначнага аддзялення на дэкрэт ўрада аб выпуску новай пазыкі. На ўсіх службах адбыліся многалюдныя мітынгі, праішоўшыя з вялікай актыўнасцю.

На мітынгі цеха паравозных брыгад машыніст-кравасавец тав. Каржэнёў заявіў:

— Набыццём дзяржаўных пазык мы ўмацоўваем абароназдольнасць нашай краіны, мы робім наша жыццё яшчэ больш радасным і шчаслівым. На срэкі ад пазык будуць новыя фабрыкі, заводы, клубы, іспі, дзіцячыя дамы, школы. Усё гэта — наша, народнае. І таму я з вялікай радасцю падпісваюся на Пазыку трэцяй пяцігодкі. Мой асярды месячны заробак склаўся 1.115 рублёў і я падпісваюся на 1.125 рублёў.

На мітынгі рабочых вагоннага ўчастку выступіў аўтаматчык тав. Шурытка.

— На працягу двух пяцігодкаў, — сказаў тав. Шурытка, — савецкі народ ідуў у пазыку сваёй дзяржаве 25 мільярадаў рублёў. Нам усім добра вядома, куды пайшлі гэтыя грошы. Далёка не трэба хадзіць за прыкладамі. Мы ўсе,

прысутныя тут, з'яўляемся жывымі сведкамі асячэння нашага чыгуначнага транспарта навіейшай тэхнікай, магутнымі і звышмагутнымі паравозамі. На нашых вачах вырастаюць такія гіганты прамысловасці, як фабрыкі імя КІМ, «Сігн індустрыялізацыі» і інш.

Хутка пасля мітынгаў пачалася падпіска. З небывальным энтузіязмам набываюць чыгуначны аблігацыйныя пазыкі. Машыністы тт. Тоўсташоў і Баравой падпісаліся на свой месячны заробак — на 1.075 рублёў кожны. Да 10 гадзін раніцы 2 ліпеня падпіска па чыгуначнаму аддзяленню складала 1.210.430 рублёў, што склаўся 69,25 проц. трохціднёвага фонда заробатнай платы. Усяго падпіска было ахоплены 62,9 проц. усіх рабочых і служачых аддзялення.

Усяго па гораду да 8 гадзін вечара 2 ліпеня сума падпіскі складала 6.488.515 рублёў.

Падпіска прадаўжаецца. З. ЛАРЫСАУ.

ПАСПЯХОВАЯ РЭАЛІЗАЦЫЯ ПАЗЫКІ

«МАГІЛЕЎ, 2 ліпеня. З вялікай актыўнасцю праходзіць падпіска на пазыку трэцяй пяцігодкі на прадпрыемствах горада. Да канца дня 2 ліпеня падпіска па гораду дасягнула 4 мільянаў рублёў. Закончылі падпіску калектывы скурзавода імя Сталіна, мясакамбіната, Белпрамгандлю.

Паспяхова праходзіць рэалізацыя пазыкі ў калгаснай вёсцы. Усе 72 кал-

гаснікі сельгасарцелі «Першае мая», Пашкоўскага сельсавета, ахоплены падпіскай. У калгасе «Комінтэрн» асобныя калгаснікі падпісаліся на 250—300 рублёў. Сям'я калгасніка Кавалёва падпісаліся на 800 рублёў. На агульным сходзе калгаснікі парашылі адразу ўнесці 50 процантаў сумы падпіскі на пазыку.

ВОДГУК БАЙЦОЎ І КАМАНДЗІРАЎ

З найвялікшым удзямам сустрэлі байцы і камандзіры (камісар тав. Мандрык) рашэнне ўрада аб выпуску пазыкі трэцяй пяцігодкі.

На адбыццымся мітынгу ўсе выступіўшыя, выказваючы думкі ўдзельнікаў мітынга, гаварылі аб радасці, з якой яны падпішуча на пазыку. Пасля мітынга пачалася падпіска. Да 10 гадзін вечара 1 ліпеня падраздавалі, якім камандуе тав. Ярчак, рапартавала

АБ УДЗЕЛЕ ПРАФЕСІЯНАЛЬНЫХ САЮЗАЎ У ПРАВЯДЗЕННІ ПАДПІСКІ НА ДЭЯРЖАЎНУЮ ПАЗЫКУ ТРЭЦЬЯЙ ПЯЦІГОДКІ (ВЫПУСК ПЕРШАГА ГОДА)

ПАСТАНОВА САКРАТАРЫЯТА УСЕСАЮЗНАГА ЦЭНТРАЛЬНАГА
СОВЕТА ПРАФЕСІЯНАЛЬНЫХ САЮЗАЎ

Сёння ўрад Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік выпусіў Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года).

Сродкі ад гэтай пазыкі, як і ад папярэдніх, вышучаных урадам Саюза ССР, пойдуча на патрэбы гаспадарчэга і культурнага будаўніцтва, на ўмацаванне абароннай магутнасці першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян, на далейшае павышэнне культурнага ўзроўню і матэрыяльнага дабрабыту працоўных.

Усеасаюзны Цэнтральны Совет Прафесіянальных Саюзаў абавязвае ўсе цэнтральныя, абласныя (крайныя) камітэты саюзаў і ўсе фабрычна-заводскія і мясцовыя камітэты прыняць актыўны ўдзел у распаўсюджванні пазыкі сярод рабочых, служачых, інжынераў, тэхнікаў, навуковых работнікаў, урацоў, настаўнікаў, работнікаў мастацтва і ўсіх працоўных.

Падпіска на пазыку павінна праводзіцца на аснове поўнай добраахвотнасці.

Растлумачваючы значэнне пазыкі ў развіцці сацыялістычнага будаўніцтва, выгаднасць пазык і заклікаючы працоўных у падпісцы на іх, прафесійныя арганізацыі павінны дабівацца поўнага ахопу падпіскай усіх працоўных на суму ў размеры двух-трохціднёвага заробтку.

Падпіска на пазыку павінна суправаджацца прачэркай выйгрышаў на аблігацыйных папярэдніх пазык, якія ёсць на руках у працоўных.

ВЦПС заклікае ўсіх членаў прафсаюзаў і прафсаюзныя арганізацыі ператварыць падпіску на пазыку ў масавую палітычную дэманштрацыю патрыятызма, любові і адданасці працоўных краіны Савецкай сваёй сацыялістычнай радзіме, комуністычнай партыі Леніна—Сталіна і свайму ўсенароднаму выбараму ўраду.

Падпіска на пазыку павінна праводзіцца ў асноўным закончылася.

Першым, да 3 гадзін дня, скончыў падпіску калектыв рабочых, служачых, інжынера-тэхнічных работнікаў машынабудавальнага завода імя Варашылава. Усе працуючыя на заводзе падпісаліся на 211 тысяч рублёў.

На швейнай фабрыцы «Кастрычнік» да 2 гадзін 30 мінут дня 2 ліпеня падпіска ахоплены 1849 чалавек на суму 245.200 рублёў.

Да 11 гадзін 30 мінут раніцы на стапкабудавальным заводзе імя Кірава

дзіцца на аснове поўнай добраахвотнасці.

Растлумачваючы значэнне пазыкі ў развіцці сацыялістычнага будаўніцтва, выгаднасць пазык і заклікаючы працоўных у падпісцы на іх, прафесійныя арганізацыі павінны дабівацца поўнага ахопу падпіскай усіх працоўных на суму ў размеры двух-трохціднёвага заробтку.

Падпіска на пазыку павінна суправаджацца прачэркай выйгрышаў на аблігацыйных папярэдніх пазык, якія ёсць на руках у працоўных.

ВЦПС заклікае ўсіх членаў прафсаюзаў і прафсаюзныя арганізацыі ператварыць падпіску на пазыку ў масавую палітычную дэманштрацыю патрыятызма, любові і адданасці працоўных краіны Савецкай сваёй сацыялістычнай радзіме, комуністычнай партыі Леніна—Сталіна і свайму ўсенароднаму выбараму ўраду.

ПОСПЕХ ПАЗЫКІ Ў СТАЛІЦЫ БССР

З выключна вялікай актыўнасцю праходзіць падпіска на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года) па прадпрыемствах і ва ўстаноўках горада Менска.

Учора к канцу дня ў большасці прадпрыемстваў і ўстаноўках горада падпіска ў асноўным закончылася.

Першым, да 3 гадзін дня, скончыў падпіску калектыв рабочых, служачых, інжынера-тэхнічных работнікаў машынабудавальнага завода імя Варашылава. Усе працуючыя на заводзе падпісаліся на 211 тысяч рублёў.

На швейнай фабрыцы «Кастрычнік» да 2 гадзін 30 мінут дня 2 ліпеня падпіска ахоплены 1849 чалавек на суму 245.200 рублёў.

Да 11 гадзін 30 мінут раніцы на стапкабудавальным заводзе імя Кірава

на пазыку падпісалася 740 чалавек на 153 тысячы рублёў.

З вялікім поспехам праходзіць рэалізацыя пазыкі на швейнай фабрыцы імя 8 сакавіка. Учора да 12 гадзін 30 мінут дня тут падпісаліся на пазыку 337 чалавек на 55.900 рублёў.

96 супрацоўнікаў Наркомаветы БССР падпісаліся на пазыку на 45.330 рублёў. Большасць работнікаў наркомата падпісаліся на месячны заробак.

На 100 процантаў месячнага акладу (які склаўся 30.425 руб.) падпісаліся 58 супрацоўнікаў Наркомата лёгкай прамысловасці БССР.

Учора да 8 гадзін вечара сума разамлічэння пазыкі па гораду складала 8.900 тыс. руб.

Падпіска прадаўжаецца. Я. ЗЛЬ.

ПА БССР РЭАЛІЗАВАНА ПАЗЫКІ НА 44.750.000 руб.

Паводле напюўных даных, што паступілі ў Упраўленне ашчадкас і дзяржкраніду БССР, да 20 гадзін 2 ліпеня падпіска на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года) па рэспубліцы складала 44.750.000 рублёў.

Севастопаль — Архангельск

БЕСПАСАДАЧНЫ ПЕРАЛЁТ ВАЕННЫХ ЛЁТЧЫЦ АСІПЕНКА, ЛАМАКА І РАСКОВАЙ

2 ліпеня 1938 года ў 4 гадзіны 36 мінут на маёркоўскаму часу на аднама-торным чырсамаале «МП-1» ваенныя лётчыцы старшы лейтэнант Паліна Давыдаўна Асіпенка, старшы лейтэнант Вера Фёлаўна Ламака і штурман лейтэнант Марына Міхайлаўна Раскава пачалі беспасадачны пералёт па маршруту Севастопаль — Кіеў — Ноўгарод — Архангельск. У 15 гадзін 09 мінут тав. Асіпенка ўдала вырабіла пазыку на Холмаўскім возеры

БЕЛАРУСКИ НАРОД З ВЫКЛЮЧНЫМ ЭНТУЗІАЗМАМ ПАДПІСВАЕЦА НА „ПАЗЫКУ ТРЭЦЬЯЙ ПЯЦГОДКІ“

ЯШЧЭ БОЛЬШ УМАЦУЕМ АБАРОНАЗДОЛЬНАСЦЬ КРАІНЫ

У залі сталовай менскага дрэвапрацоўчага завода імя Молатава глыбокай шпінна. Каля заводскага радыё сабралася 900 рабочых і работніц, служачых і інжынера-тэхнічных работнікаў заводу. Затаішы дыханне, яны уважліва слухалі перадачу пастаноў соўскага ўрада аб выпуску пазыкі трэцяй пяцігодкі.

Як толькі скончылася перадача пастаноў ўрада аб выпуску новай пазыкі, на заводзе адбыўся шматлюдны мітынг. Адаі па адным рабочыя і работніцы, інжынеры і служачыя пачалі падмацаваць на трыбуну. Яны гораца віталі выпуск новай пазыкі і выказвалі сваю гарачую любоў і бязмежную адданасць большавіцкай партыі, соўскаму ўраду і вялікаму Сталіну.

— Партыя большавікоў і соўскага ўрада, — сказаў на мітынг сталеяр Г. М. Якавенка, — далі нам добрае і радаснае жыццё. Мы гораца вітаем выпуск новай пазыкі. Бо ведаем, што срэды ад нашых пазык ідуць на ўмацаванне абароназдольнасці нашай краіны, на паліпшэнне добрабыту працоўных, на далейшае развіццё сацыялістычнай культуры.

Мы зараз, як ніколі, моцны. Нікому не спыніць наш магутны поступ наперад па шляху камунізма.

Мы любім сваю радзіму, сваю родную партыю большавікоў і за яе мы гатовы аддаць не толькі срэды нашы ў пазыку дзяржаве, а калі трэба

будзе — мы аддадзем і жыццё сваё.

Я сёння падпісаўся на пазыку на месечны аклад. Адаю ў пазыку краіне 500 рублёў і заклікаю ўсіх рабочых і работніц заводу ўзяць з мяне прыклад.

Тав. Якавенку гораца падтрымалі выступіўшыя рабочыя заводу тт. Серафімовіч, Гебелеў, Нодэльман, Альхімовіч і іншыя.

У сваёй аднадушна прынятай рэзалюцыі рабочы калектыў заводу імя Молатава піша:

«Мы гораца вітаем выпуск новай пазыкі — пазыкі трэцяй пяцігодкі (выпуску першага года). Мы ўсе, як адзін, дружна падпісамся на пазыку. Пазыкай сваёй срэдкай дзяржаве мы яшчэ больш умацуем эканамічную і абаронную магутнасць першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы, зробім яшчэ працоўных нашай краіны яшчэ больш радасным, заможным і шчаслівым».

Тут-жа, на мітынг, разгарнулася падпіска на новую пазыку. Першым падпісаўся сталеяр-стаханавец другога мейсавяга цеха Грыгорый Макаравіч Якавенка на 500 руб. За ім падпісаліся рабочыя тт. Серафімовіч, Альхімовіч, Пакумейка, Глінская і іншыя. За адну гадзіну на пазыку падпісалася 200 чалавек на суму ў 49.500 руб. Падпіска прадаўжаецца.

ДРУЖНА ПАДПІСВАЮЦА НА ПАЗЫКУ

МАЗЫР. (Спец. нар. «Звязды».) Працоўныя горада Мазыра з вялікім натхненнем сустралі дэкрэт урада аб выпуску Дзяржаўнай пазыкі трэцяй пяцігодкі (выпуску першага года). На фабрыцы «Профінтэр», заводзе «Чырвоны Кастрычнік», на хлебазаводе і радзе ішчых прадпрыемстваў праведзены мітынг і школы рабочых другіх змен. Сходзі таксама прайшлі ў радзе прапарцённы і ва Уставах.

Працоўныя Мазыра, аднадушна падпісваюцца на пазыку, з новай сілаю дэманструюць любоў і адданасць левіцка-сталініцкай партыі, соўскаму ўраду і вялікаму Сталіну.

МАЧАЛЬСНІ.

СЛУЦК. У калгасах, соўскасах і ўстановах раёна праходзіць мітынг, прысвечаны выпуску новай пазыкі.

Калгаснікі Мяснішчэўскага сельсовета 1 ліпеня слухалі па радыё пастаноў урада і ўмовы выпуску пазыкі. У той-жа вечар у калгасе імя Калініна адбыўся сход. Калгаснікі Каршуноў у сваім выступленні на сходзе казалі: «Я і радзімо падпісаўся на пазыку, бо хачу дапамагчы нашай краіне сваім укладам».

Тут-жа на сходзе пачалася падпіска на пазыку. Першым падпісаўся калгаснікі Коржук Іван, Заброцкі Владзімір, Балвановіч Антаніна.

На 1 гадзіну дня 2 чэрвеня падпіска на пазыку па раёну складала 250 тыс. рублёў.

БАРЫСАУ. 2 ліпеня 150 калгаснікаў сельсавета «Чырвоны баец» сабраліся на мітынг, прысвечаны выпуску новай пазыкі.

Першым на мітынг выступіў калгаснік Бука Іван, які сказаў: «Наша гаспадарка зараз механізавана, на

НАШЫ ПАЗЫКІ — САПРАУДЫ НАРОДНЫЯ

Як толькі радыё прынесла радасную вестку аб выпуску новай дзяржаўнай пазыкі, рабочыя, служачыя, інжынеры і тэхнікі першага змены менскага скурзавода «Большавік» сабраліся на мітынг.

Сакратар заводскага партыйнага камітэта тав. Кухта, адкрываючы мітынг, адзначыў вялікае значэнне соўскай пазыкі, срэды ад якіх ідуць на карысць народаў нашай радзімы. Ён заклікаў увесь калектыў дружна падпісацца на новую пазыку.

Першым атрымлівае слова рабочы-стаханавец тав. Бейніс.

— Нашы пазыкі, — гаворыць тав. Бейніс, — а'яўляюцца сапраўды народнымі, бо срэды ад іх ідуць на развіццё нашай народнай гаспадаркі, на паліпшэнне матэрыяльнага добрабыту працоўных, на ўмацаванне абароназдольнасці нашай краіны Соўскаму ўраду.

Я ўпэўнены, што рабочыя нашага заводу ўсе ахвотна пазычаць сваёй род-

най дзяржаве срэа працоўныя рублі. Не павінна быць ні аднаго рабочага без аблігацый пазыкі трэцяй пяцігодкі!

— Новая пазыка, — заявіў у сваім выступленні рабочы-стаханавец тав. Фрыц, — будзе моцным ударам па ўсіх падпалітычных вайнах, па ўсіх ворагах нашай цудоўнай радзімы.

Выступіўшыя затым рабочы механічнага цеха тав. Буракоў, работніца-стаханавка тав. Хвалчэўская, стаханавец тав. Барышн гаварылі аб вялікім падпалітым значэнні соўскай пазыкі, аб іх выгадах для працоўных і заклікалі ўсіх рабочых падпісацца на пазыку.

Адразу-ж пасля скажання мітынга пачалася падпіска. За першыя 40 мінут на пазыку падпісалася 216 чалавек. Многія рабочыя, як напрыклад тт. Шнейдэр, Зайчык, Барышн і іншыя, падпісаліся на месечны заробатак.

Я. ЗЛЬНІНД.

НЯХАЙ ВЕДАЮЦЬ ВОРАГІ, ЯК ЗГУРТАВАН СОВЕЦКІ НАРОД

(Мітынг рабочых менскай фабрыкі імя Кагановіча)

У 6 гадзін з фабрычных варштэдаў на двор фабрыкі вышлі рабочыя і сабраліся каля трыбуны, упрыгожанай лозунгамі і партрэтамі кіраўнікоў партыі і ўрада. На мітынг, прысвечаны выпуску новай пазыкі, сабраліся 700 рабочых другой змены.

Бурнымі апладысмантамі сустралі рабочыя паведамленне аб выпуску новай пазыкі. Сакратар парткома фабрыкі тав. Магусевіч у сваім выступленні сказаў:

— Толькі ў нашай краіне ўвесь народ энергічна, з вялікім энтузіязмам сустракае выпускі дзяржаўных пазык. Працоўныя нашай краіны бачылі, што срэды ад пазык ідуць на будаўніцтва новых фабрык, заводуў, дамоў адпачынку, дзіцячых асяляў, ідуць на ўмацаванне абароны нашай вятчэўчай краіны.

Мы не павінны забываць аб капіта-

лістычным ажурэнні. Мы не павінны забываць, што фашысцкія імракабесы рыхтуюць нам новую вайну.

Паспяхоўным разамішчэннем пазыкі мы яшчэ больш умацуем нашу краіну, зробім яе непрыступнай для фашысцкіх падпалітычых вайнаў.

Затым выступілі рабочыя стаханавцы швейнага цеха тав. Мурашка, стаханавец акраёйнага цеха тав. Ліпскі і стаханавец першага пашывацкага цеха тав. Лахуюскі.

— Мы ўсе, як адзін, падпісамся на пазыку, — пад бурныя апладысменты заявіў тав. Мурашка.

— Няхай ведаюць ворагі краіны соўскай, як згуртаван соўскай народнаю большавіцкай партыі, вакол вялікага Сталіна.

Аднадушна з вялікім ўдзямам рабочыя адобрылі выпуск пазыкі 3-й пяцігодкі.

Радасна сустралі працоўныя Соўскай Беларускай пастаноў урада аб выпуску «Пазыкі трэцяй пяцігодкі». НА ЗДЫМКУ: чыгуначнікі станцыі Негарэлье падпісваюцца на новую пазыку. Фота Л. Мазельска (СФ).

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ БОЛЬШ УВАГІ РОСТУ ПАРТЫІ

Партарганізацыя Палесдруку знаходзіцца ад гомельскага гарадскога і абласнога камітэтаў партыі літаральна на адлегласці аднаго квартала і а'яўляецца адной з найбольш буйных партыйных арганізацый горада. Рабочы калектыў налічвае ў сваіх радах звыш 400 стаханавцаў. Ёсць значная колькасць рабочых з 15—20-гадовым вытворчым стажам. Здавалася-б, што п'ятак росту партыі ў партыйнага камітэта павінна займаць адпаведнае месца. У сапраўднасці-ж малочка аўсім ішчы. За перыяд 1937—38 года партыйная арганізацыя прыняла ў кандыдаты партыі толькі аднаго чалавек.

З наліўных 18 кандыдатаў партыі 10 чалавек з кандыдацкім стажам з 1931—32 гадоў.

Тав. Фельдман — кандыдат партыі з 1931 года. Ён а'яўляецца адным з лепшых стаханавцаў прадпрыемства. Па заяве самога сакратара партыйнага камітэта тав. Крамерава, Фельдман а'яўляецца актыўным і адданым справе партыі рабочым. Ён працуе на вытворчасці 18 год. Да ўступлення ў кандыдаты партыі быў у камсамоле, прымае актыўны ўдзел у грамадскім жыцці. Але калі ўсплывае пытанне аб прыёме яго ў члены партыі, выяўляецца, што ён палітычна адсталы, і партыйны камітэт прыходзіць да вываду, што для пераводу ў члены партыі тав. Фельдман не падрыхтаваны.

Партыйны камітэт Палесдруку не зрабіў адпаведнага вываду з неаднаразовага ўказання ЦК ВКП(б) аб росце партыі за лік лепшых, адданых справе Леніна і Сталіна людзей, што партыйны камітэт не павінен палітычным ростам кандыдатаў партыі і не забяспечвае ім сістэматычнай вучобы.

Зусім закінута работа са спачувальчымі. Пры наліўнасці амаль тысячага калектыва рабочых, у групах спачувальчых налічваецца ўсяго 7 чалавек, у тым ліку два пераведзеных у спачувальчыя ў кандыдаты партыі.

За 1938 год у групу спачувальчых быў прынят толькі адзін чалавек.

Сакратар партыйнага камітэта тав. Крамерава — малады партыйны работнік. Яна адчувае патрэбу ў штодзённай практычнай дапамозе, але гарадскі камітэт партыі гэтай дапамогі не аказвае.

Гарадскі камітэт партыі праходзіць міма такіх фактаў: на заводзе «Чырвоны кімі» ёсць усяго два чалавекі спачувальчых пры калектыве рабочых у 350 чалавек, на фабрыцы «Безувій», якая налічвае звыш 1.500 рабочых, колькасць спачувальчых за 1938 года зменшылася з 16 да 12 чалавек.

Гарадскому і абласному камітэтам партыі трэба зрабіць сур'ёзныя вывады з прыведзеных фактаў.

В. КУДРАЕУ.

КІРАЎНІЦТВА І ДАПАМОГА НІЗАВЫМ ПАРТАРГАНІЗАЦЫЯМ

На справядліва-выбарчым сходзе партарганізацыі менскага паравозага дэпо камуністы падверглі жорсткай крытыцы работу парткома. У выступленні было адзначана, што партком недастаткова займаўся кіраўніцтвам партуцтвам і ростам партарганізацый.

Больш двух з паловай месяцаў прайшло з часу справядліва-выбарчага схода. Трэба было чакаць, што новавыбраны партком неадкладна возьмецца за правядзенне ў жыццё прапановаў камуністаў.

Аднак, трэба прамі сказаць, што новым партком амаль нічога не зрабіў у гэтым напрамку. Гурток на вывучэнню гісторыі ВКП(б) і пасля справядліва-выбарчага схода не працуе. Партком не прыняў нават ніякіх мер, каб прапагандыста тав. Осіпаўскай распачаў заняткі.

Многа залу кандыдатаў партыі з 6—8-гадовым стажам аб пераводзе іх у члены ВКП(б) ляжаць без руку ў партком. Па 6 месяцаў не выбірае партком залу камсамольцаў, спачувальчых, стаханавцаў аб прыёме іх у кандыдаты партыі.

Яшчэ з лютата месяца ляжыць заява машыніста-комсамольца тав. Баспечнага, інжынера тав. Чорнага аб прыёме ў кандыдаты партыі.

Больш трох месяцаў ляжаць заявы кандыдатаў партыі, токарэў-стаханавцаў тт. Мельнішчыка і Яромка аб пераводзе ў члены партыі.

Дзе-ж прычына дрэннай работы парткома менскага паравозага дэпо? Нагітадаец і вузлавы партком не аказваюць канкрэтнай дапамогі пярвічым партарганізацыям. Начальнік палітдэпа менскага аддзялення тав. Позняк, сакратар вузлавоега парткома тав. Хасін нічога не зрабіў, каб выканаць указанні камуністаў, якія былі даны на справядліва-выбарчым сходзе. Новавыбраны сакратар парткома тав. Шмятэтовіч лічыць фактычна не прыступіў да работы. На працягу двух месяцаў перамаіліся чатыры сакратары парткома — Камлёў, Шмятэтовіч, Урбановіч, Карась. Кожны з іх працаваў па некалькі дзён. Вузлавы партком не аказвае неабходнай дапамогі пярвічым арганізацыям.

Паравознае дэпо а'яўляецца адным з вядучых прадпрыемстваў менскага чыгуначнага вузла. Партарганізацыі чыгуначна неабходна дапамагчы парткому дэпо наладзіць партработу.

Член КП(б) А. М. СЯРМЯЖНА.

Лепшыя людзі ідуць у рады партыі

Копыльскі РК КП(б)З з 1 мая па 1 ліпеня г. г. прыняў у рады партыі 14 чалавек, з іх 11 — у кандыдаты і 3 — у кандыдаты ў члены партыі. Сярод прынятых у партыю — тав. Рамановская Ольга, старшыня сельсавета, выведла сельсавет па выкананні ўсіх сельсагаспадарчых задач у перавадзе 1929 года; Шпіпчонак І. Д. — былы батрак, у калгасе з 1929 года, зараз працуе радзям калгаснікам, актыўны грамадскі дзеяч.

Бешанковіцкі РК КП(б)З за апошні час прыняў у рады партыі 10 чалавек. Сярод прынятых — Сухочка А. Т. — дэпутат Вярхоўнага Савета БССР, былы батрачка, зараз старшыня Астравельскага сельсавета, у калгасе з 1929 года; Шпіпчонак І. Д. — былы батрак, у калгасе з 1929 года, зараз працуе радзям калгаснікам, актыўны грамадскі дзеяч.

АДКРЫЎСЯ VIII З'ЕЗД КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ УЗБЕКІСТАНА

ТАШКЕНТ, 2 ліпеня. (БЭЛТА). Учора адкрыўся VIII з'езд камуністычнай партыі (большавікоў) Узбекістана.

Пад бурныя апладысменты і прывітальныя воклічы з'езд выбраў у гавароны прэзідыум членаў Палітбюро на чале з таварышам Сталіным.

З справядлівым дакладам аб рабоце ЦК КП(б) Узбекістана выступіў тав. Усман Юсуфаў.

На з'ездзе прысутнічае 400 дэлегатаў з радзямчым і 75 з дарэдчым голасам.

МІЖНАРОДНЫ АГЛЯД

У апошнія дні погляды ўсёй Еўропы вноў прыкаваны да Іспаніі. Італа-германскім інтэрвентам не ўдалося зламаць супраціўленне гератанска іспанскага народа і яны прыкладаюць усё намаганні да таго, каб урэшце рэспубліканскую Іспанію зморам, нагуча самкнуць каля блядыняў, качачацова Іаэліяна Іспанскую рэспубліку ад вешняня свету.

Для падзей апошніх дзён характэрна не толькі расшырэнне вайны інтэрвентаў супроць іспанскага народа, але і, па сутнасці, адкрытая дапамога агрэсарам з боку так званых буржуазна-дэмакратычных дзяржаў. На самай справе, хіба не зачыла Францыя на глуду франка-іспанскую граніцу насія таго, як самалёты інтэрвентаў бомбардыравалі французскую тэрыторыю? Хіба не магла Францыя даць больш дастойны адказ на нагледную правакацыю фашыстаў? Не, яна палічыла за лепшае капітуляваць, як таго патрабавалі Мусаліні, французская рэакцыя і кансерватывы ўрад Англіі.

А Англія? У адказ на неспыняючыся, яўна шумныяныя бомбардыроўкі англійскіх паралоўх брытанскі ўрад не адказаў нічога лепшага, як заявіў усунямі свайго прэм'ера Нейла Чамберлена, што ён не можа ўзяць на сябе абарону англійскага суднаходства, што ён астасца верным сваёй палітыцы праслаўтава «неўмішанасці» нават у тым выпадку, калі разбой інтэрвентаў зачырае непасрэдыныя інтарэсы самой Англіі.

Калі-ж абуралая грамадская думка Англіі патрабавала ад ўрада прыняць мер супроць абнагоўшых інтэрвентаў, патрабавала, каб быў пакладзены канец варварскаму вшчынюва безабароннага

населінства Іспаніі, была пущана ў ход страшанная правакацыя з мэтай ашукальна грамадскую думку і аблегчы інтэрвентам далейшыя спробы ўшчыць рэспубліканскую Іспанію.

Я нарадзілася гэта правакацыя? Англіі ўрад урачыста абвясціў, што распрасівае праект пасылкі камісіі для абследавання неабароненых гарадоў, якія падвергліся бомбардыроўцы. Паколькі такія бомбардыроўкі не толькі не спыніліся, а ўзмацніліся, паслы Іспанскай рэспублікі ў Парыжы і Лондане выніралі на гэта ўвагу англійскага і французскага ўрадаў і палірэзілі, што рэспубліканскі ўрад у выпадку неспынення бандыцкіх налётаў вымушан будзе прыняць у адказ меры і бомбардыраваць гарады, захопленыя мапешнікамі, які, напрыклад, Саламанку і Бургос. Гэтыя заявы іспанскіх паслоў былі наўмысна скажоны англійскім і французскім рэакцыянным друкам, прычым агенства Ройтэр, у прыватнасці, паведамляе, бышам Іспанскі ўрад пагражаў бомбардыроўкай Неапалі, Генуі і ішч. Італьянскіх гарадоў.

Правакацыя англа-французскай рэакцыі была шырока выкарыстана для дэкага ашавання рэспубліканскай Іспаніі. З Лондана і Парыжа неадкладна пачаліся пераспэрагаючыя парадзі захочаць «смеранасць», а з Берліна і Рыма пасыляліся нагудыя пагрозы (па адрасу рэспубліканскай Іспаніі). У Рыме і Берліне правільна аразумелі пазначэнне правакацыі, як сігнала да новага расшырэння інтэрвенцыі, да ўзмацнення вайны супроць Іспанскай рэспублікі.

Урад Чамберлена ўпарта шукае пагаднення з агрэсарам за кошт ішчых народаў. Англа-італьянскае пагадненне

было заключана ў разліку на хуткую перамогу інтэрвентаў. Таму ўступленне яго ў моп было абумоўлена «вырашчэннем Іспанскага пытання». Яні-б сэнс англійскі ўрад ні ўкладваў у гэтую ўстаную формулу, агульнавядома, што яна ва ўскім выпадку выхадзіла з надзеі на хуткую перамогу фашыстаў, гесла чаго інтэрвенты павінны былі-б вывесці свае полчыцы з Іспаніі.

Але перамога не даецца інтэрвентам і пагадненне не можа ўступіць у сілу. Мусаліні меча громы і маланкі, тым больш, што, як піша «Эканаміст», «сур'ёзнасць эканамічнага і фінансавога крызіса Італіі некажана разка абвясцілася ў сувязі з катастрофай драўняным урэдкам». Імкнучыся атрымаць пазыку ў Англіі, Мусаліні патрабаваў неадкладнай ратыфікацыі англа-італьянскага пагаднення і адмены агаворкі аб вывадзе італьянскіх войск Чамберлен пакуль не рызыкнуў адкрыта паісці на гэтую прапанову і таму прыкладзе усё намаганні да таго, каб стварыць апаветнаныя ўмовы, якія аблегчылі-б італа-германскім інтэрвентам ашышчыленне іх элачыцкіх замыслаў. Для гэтай мэты была пущана ў ход правакацыя. Правак я выкрыў ўрад Чамберлена, які прамага саюзніка фашысцкіх агрэсарў.

7 ліпеня споўніўся год новага этапа захватніцкай вайны, якую Іспанія вядзе супроць Кітая. Гэты год аказаўся надзвычай павучальным з многіх пунктаў погляду. Ён паказаў іначынныя рэсультаты іспанскага руху ў Кітаі, агуртаваныя Кітайскага знішчана легенда аб непераможнасці іспанскай зброі. Кітайскія

войскі навучыліся біць — і моцна біць — японцаў.

Перавага ў ваеннай тэхніцы дала японцам магчымасць захачці вялікія тэрыторыі ў Кітаі, але ім не ўдалося развіць кітайскую армію. Само сабой зразумела, што не адразу выраза абароназдольнасць кітайскай арміі. Яна толькі па-сапраўднаму выкоўваецца і стварэння ў блых з японскімі захватчыкамі. Факт такі, што ў выніку года павіны японцы не адолелі зламаць супраціўлення кітайскага народа. Наадварот, гэта супраціўленне расце, прымае ўсё больш арганізаваныя формы.

У выніку затрудуненню Японіі ў Кітаі адбылася рэарганізацыя японскага ўрада. Фактычна ва ўладзе ў Японіі пярэзыходзіла ваенны кабінет, які рашаў па што-б там не стала дабіцца ў найкарапейшы тэрмін перамогі над Кітаем.

Падзеі апошніх дзён паказваюць, што, не гледзячы на ўпартае і дорага каштуючае наступленне японскіх войск і пераходзіць значных палмацаванню ў Японіі ў Кітаі, японскаму генеральнаму штабу не ўдалося ажыццявіць гэтую задачу. Праўда, японцы ўзвалі Сяйчжоу і прасунуліся ў правінцыя Аньхуэй. Але галоўная мэта японскага наступлення — разгром кітайскай арміі — аказалася нявыкананай.

Цяпер японцы падрыхтоўваюць наступленне на Ханькоу. Паловка ў Кітаі вельмі затрудунае аперцыі японскіх войск. Праўда, у іх распараджэнні рака Янцзы, на якой яны сконцэнтравалі вялікую колькасць ваенных карабляў. Аднак, трэба ўлічваць, што, паколькі Ханькоу прыкрыт з поўначы горнымі хрэмтамі, кітайскія войскі маюць магчымасць арганізаваць вольмі добрую абарону. Ужо зараз японскія войскі чатырчавы на рашучае супраціўленне кітайскіх войск.

Зусім відавочна, што вайна ў Кітаі

прыняла зацяжны характар. А час на баку Кітая. Англійскі журнал «Тайм энд Тайд» піша: «Японія не можа чакаць. Яе рэсурсы абмежаваны і сур'ёзна аслаблены. Хіба не характэрна, што амерыканскае міністэрства гандлю папрэзідаля экспарціраў аб тым, каб прадаваць японцам толькі за наяўнасці?». Японскі ўрад прадавае сваю палітыку, напамінаючы палітыку распачаць. Але ні стыхійныя няшчасці, ні няўдача на фронце не зламалі волю Кітая».

Японскія захватчыкі ўжываюць тыя-ж срэды, што і італа-германскія інтэрвенты. Яны прыбгаюць да масавага шпіпчэння безабароннага насельніцтва. Аднак эфект гэтых зверстваў прамі прамошчелы там, на які разлічваюць фашысцкія падпалітычкі вайны, Кітайскі народ усё глыбей пранікаецца нявыясніто да захватчыкаў і поўны рашымасцю прадаваць вайну да канчатковай перамогі над японскімі гвалтаўнікамі.

Увесь амерыканскі друк калстатуе разкае партэрэнне адносін паміж ЗША і Германіяй. Сур'ёзную ролю ў гэтых адносінах адыграла раскыршчэнне германскага шпіпчэскага цэнтру ў Злучаных Штатах. Наколькі сур'ёзна аднёсся ўрад ЗША да раскыршчэння гэтага цэнтру, можна меркаваць па такому зусім не частаму ў дыпламатычных адносінах факту: абвінавачанне заключэнне аперцыі называе германскі ўрад у якасці арганізатара і кіраўніка цэнтру шпіпчэскай работы ў ЗША. У ліку абвінавачаных фігуруе начальнік германскай марской разведкі Уло фон Боні, яго памочнік Герман Менцель, начальнік германскай марской разведкі ў Рыме і Гамбургу і шмат ішчых.

Як ашвясцілася, германскія шпіпчы ў ЗША дэмавілі сакрэтныя весткі не толькі для сябе, але і для японскага генеральнага штаба. Гэта прайвае

святло на яшчэ адзін бок дзейнасці праслаўтай вояі Рым—Берлін—Токію і паказвае, што так званы «антыкамуністэраўніцкі блок», а зьявіў блок фашысцкіх агрэсарў, ставіць перад сабой задачу падрыхтоўкі вайны і супроць Злучаных Штатаў, прыкравваючы гэтую падрыхтоўку сцягам «барачыцы з большавізмам».

25 і 26 чэрвеня ў пагранічным чэхаславацкім горадзе Ліберэце, які знаходзіцца ў Сулейскай вобласці, быў праведзены «Дзень народнай культуры». Гэтае свята вылілася ў магутную антыфашысцкую дэманстрацыю. Антыфашысцкая дэманстрацыя ў вобласці, дзе так актыўна дзейнічае гітлераўская агентура — генеральна, — лепшае сведчанне настрою шырокіх народных мас у Чэхаславакіі.

Трэба адзначыць актыўнасцю капітулянтскіх элементаў у лагеры чэхаславацкай буржуазіі, гатовых заключыць злучку

Да вынікаў гастролей Маскоўскага дзяржаўнага тэатра Рэвалюцыі ў БССР ЗА ДАЛЕЙШЫ ІДЭЙНА-МАСТАЦКІ РОСТ ТЭАТРА НАШЫ ПАЖАДАННІ

Маскоўскі Дзяржаўны тэатр рэвалюцыі ўора скончыў свае гастролі ў БССР.

Прыезд гэтага тэатра да нас каштоўны перш за ўсё тым, што ён сваімі паставіўкамі паказаў беларускаму савецкаму гледачу самую аерадавую і найлепшую ў свеце тэатральную культуру вялікага рускага народа. Арганічная сувязь, якая існуе паміж тэатрам і нашым гледачом, шырокае наведванне яго спектакляў — яшчэ адзін паказальны непарыўны сталецкі дружбы народаў Савецкага Саюза, дружбы, якую імкнуліся анішчыць подлыя адрадынскія рэжымі — трацкіска-бухарынскія і напымал-фашысцкія шпіёны і збойцы — агенты замежных разведкаў.

На спектаклях Маскоўскага тэатра Рэвалюцыі перад нашым гледачом праявілі галера павольных вобразаў. Кожнае з'яўленне на сцэне вобраза вялікага Леніна (выканаўца — заслужаны артыст рэспублікі М. М. Штраух) выклікала выключнае захапленне і энтузіязм усіх прысутных на спектаклі. Бурныя воплескі ўсёй залы былі заслужанай узнагародай артысту за таленавітую творчую работу над вобразам Леніна. Тэатр паказаў артыст вобраз украінскага селяніна-бандыта Тараса Галоты (артыст Агейчык), які знайшоў праўду для свайго народу ў партыі большавікоў, у Леніна. Глядач наўразаў за яго вобраз аднаго з пераможцаў іспанскага народа Ляўрэці (артыстка Енічэна), выдатны класічны вобраз Джумэтты і Дыяны (артыстка Бабанавы), Ромеа (артыст Астангаў), вясёлага Філасафа і паста з Кастыліі — Менго (артыст Арлоў).

Вялікую внявісць выклікалі ў гледача вобразы багараднага дэмагoga і адрадынскага рэжымі Керэнскага і гораўскага Лопе — палітрэна дэмагoga-збойцаў Леніна і Казюкова, майстарства сыграныя артыстамі тэатра.

Тэатрам праведзена значная масавая работа сярод гледачоў. Ім ладзіліся рэд п'есаў спектакляў для Чырвонай Арміі.

Адзак, радасць ад сустрэчы з Маскоўскім тэатрам Рэвалюцыі няпоўная, бо ў яго творчай рабоце, за ўнутраным жыццём ёсць многа сур'ёзных праблемаў і памылак. Гледача не задавальняе рэпертуар тэатра, у якім толькі адна гістарычная савецкая п'еса «Права». Тэатр не палітызаваўся стварэннем свайго спектакля на актуальныя, хвалюючыя тэмы нашага сацыялістычнага жыцця. Калісьці пильна звязаны з савецкімі драматургамі тэатр за апошнія годзі растраўваў гэты сувязь і астаўся без драматургічных кадраў і без савецкага п'еса.

Мастацкая змена мастацкіх кіраўнікоў,

адсутнасць стабільнай рэжысуры мелі адмоўны ўплыў на мастацкую якасць тых спектакляў, якія паказаны беларускаму савецкаму гледачу.

Побач з рэалістычным і мастацка поўназначным спектаклем «Права» былі паказаны і такія спектаклі, як «Лестніца славы», на якім моцна адчуваецца захапленне рэжысуры і асобных актёраў знешняй прыгожасцю сцэнічнай абстаноўкі.

Няма належнай глыбіні і мастацкага пранікнення ў гораўскія ідэі і вобразы ў спектаклі «Последние». Гэтае сцвярджэнне ў першую чаргу мае адносіны да галоўнага героя п'есы — Івана Казаміцава, які іграецца таленавітым артыстам Музалевскім чамусьці вельмі павярхоўна.

У палітычна актуальным, добрым спектаклі «Фунт Овехуна» рэжысура і асабліва мастац у цэлым радзе спына аказаліся не на ўзроўні геніяльнага трагеды Лопе дэ-Вега. Аказаліся холад дэкарацый і вальсць тэма спектакля знаходзіцца ў лужай чаднаведнасці з велізарнай страшно і ідэйнай глыбіняй канфіліктаў трагедыі.

Як павольна адначасна ў сваім загадзе Усеаюзны Камітэт па справах мастацтваў, няроўнамерны рост актёрскага тэатра, бяспрынцыпная групаўшчына, барацьба за ролі, сямействася сарод работнікаў — вынік неадназначнай палітычнай работы з актёрамі — адна з сур'ёзных праблем адставаў Тэатра Рэвалюцыі ад заада савецкага мастацтва. Неадоравы ўзаемаадносінны ў калектыве робяць уплыў на рост тэатральнай моладзі, вылучэнне якой на самастойную творчую работу ідэа вельмі неадназначнымі тэмамі.

Усеаюзны Камітэт па справах мастацтваў прыняў рэд сур'ёзных мер для ўмацавання Маскоўскага тэатра Рэвалюцыі, для перабудовы яго работы. Мастацкім кіраўніком тэатра прызначаны заслужаны артыст рэспублікі М. М. Штраух.

Нашы пажаданні Маскоўскаму тэатру Рэвалюцыі — найхутчэй аднавіць свае сувязі з савецкімі драматургамі і перабудаваць свай рэпертуар такім чынам, каб савецкая драматургія і творы рускай класікі сталі асновай рэпертуара тэатра. Выдатны тэмамі спектакляў у тэатры павінны стаць: ролі партыі ў сацыялістычным будаўніцтве, абарона краіны, сталеўскае рух, перамогі калгаснага ладу, барацьба з ворагамі народа.

Тэатр павінен больш смела і рашуча вылучаць малалыя творца апраўдаўшыя сабе кадры. Мы выкаваем упэўненасць у тым, што будучыя сустрэчы тэатра Рэвалюцыі з нашымі гледачамі паказаў далейшы ідэйна-мастацкі рост тэатра.

Да хуткага набабачэння, дарэгі таварышы!

Сцэна з п'есы «Фунт Овехуна» — у паставіўкамі дзяржаўнага тэатра Рэвалюцыі.

РАДАСНЫЯ СУСТРЭЧЫ

Савецкая сацыялістычная ордэнаоная Беларусь заўсёды ўспаміналася ўсімі работнікамі Маскоўскага тэатра Рэвалюцыі з вялікай любоўю, з шчырым жаданнем усяго калектыва зноў выступіць перад дружэнымі, аднаўсёмі беларускім гледачом. Вось чаму рашэнне ўрада аб адркрыцці гастролей тэатра ў беларускім годзе ў Варшаві было сустрэта нам і радасцю і хвалеваннем.

Пасля чатырохгадовай разлуцы, з моманту першай п'есы і сядзі, мы адчувалі сябе абавязанымі для ўмацавання нашай дружбы з працуючымі Беларусі паказаць гледачу нашы апошнія работы. Адначасова нас глыбока цікавілі культуры і гаспадарчы ўздым брацкай рэспублікі. Мы знайшлі ў гарадах Гомелі, Баўруйску, Менску не толькі выдатныя, прыгожыя школы, клубы, новыя тэатральныя памяшканні, выдатны Дом Чырвонай Арміі, але перш за ўсё мы сустрэлі тут цудоўных людзей у асобе нашых патраўнікоў і нашай Чырвонай Арміі, сустрэлі тут моцную моладзь, сталеўскае горада і калгасныя палёў. Гэта ўсімала нашы творчыя сілы, абавязвала нас дора працаваць.

Нашы гастролі мы адркрылі спектаклем «Права», прысвечаным Леніну. Драматург Карнейчук і наш тэатр у гэтым спектаклі зрабілі спробу даць у сцэнічных вобразах мастацкую праўду велькі першых баявых кастрычніцкіх дзён.

З класічнай спадчыны мы паказалі п'есу іспанскага драматурга Лопе дэ-Вега «Фунт Овехуна» і «Собака на сене»; «Ромеа і Джульетта» Шэкспіра і гораўскае п'есу «Последние». Усяго на Беларусі ладзілі 71 спектакль, абслужана 76 тысяч гледачоў. Найбольш колькасць спектакляў (20) падае на «Права».

Тэатр, не замыкаючыся толькі ў паказе свайх спектакляў, праўд і значную культуру-грамаслоўную работу. Мастацкі кіраўнік тэатра М. М. Штраух раўнаў некалькіх сутраў аб свайй рабоце над вобразам Леніна з таленавістым тэатрам Баўруйска, з чырвонаармейцамі і камандзірамі Менскага гарнізона, са школьнікамі гора Гомелі. Палёныя сустрэчы былі прадэмані і іншымі рэжысёрамі тэатра.

Асабліва значную работу калектыв тэатра праўд па абслугоўванню выбарчай кампаніі. Разам з працоўнымі Беларусі прымаючы ўдзел у выбарах

выроўнага органа брацкай рэспублікі, мы лічылі сваім прамым абавязкам нашым мастацтвам салейназначна выбарам лепшых людзей у Варшаві Совет свайй краіны. Амаў штотлі на выбарчых участках, побач з дэмамі і вычарні спектаклямі, выступалі брыгады артыстаў тэатра. Усяго было арганізавана 14 каапэраў, у якіх прымаў удзел больш 50 актёраў. Штодня перад спектаклі актёры тэатра і аркестра выконвалі агітатыйныя перадвыбарчыя творы савецкай п'есаў і кампазітараў. Па ініцыятыве камсамоўцаў і саюзнай моладзі тэатра была праведзена гарком камсамола гора Менска агітатыйна-радаасна сустрэча малалых выбарчых і камандзіраў у дэпутаты Варшавскага Совета.

Семнашатаму «з'яду коммунистической партии Беларуси» тэатр паказаў два спектаклі — «Права» і «Собака на сене». Такі вынік нашай работы за паўтара месяца прабывання ў Беларусі.

Тут-жа ў Менску тэатрам былі заслушаны і прыняты да паставіўкі дзве новыя п'есы: В. Войцяхава і Ленча «Справядлівае жыццё» і А. Талстога «Помод 14 дзяржаў», якімі тэатр прадоўжыць сваю работу над стварэннем сцэнічных вобразаў герояў нашай сучаснасці. Гэта работа з савецкімі драматургамі і над савецкімі п'есамі з'яўляецца прамым адказам справай калектыва тэатра на паставоу Усеаюзнага Камітэта па справах мастацтваў аб перабудове тэатра. Тэатр Рэвалюцыі, узнікшы як тэатр сучаснасці, героікі нашых дзён, абавязаны і мае ўсе магчымыя высілкі новай малалыя кадры савецкіх актёраў, стварэнне новых хвалючых п'есаў аб савецкай рэвалюцыі.

Гэта і з'явіцца, як верна намчае ў сваім рашэнні Усеаюзны Камітэт па справах мастацтваў, асноўнай умоваю і рыскам для згуртавання нашага калектыва ў яго творчай рабоце, для раўнаў перабудовы ўсёй работы тэатра.

Адзяджучы на гастролі на Украіну, калектыв тэатра сардэчна дзякуе беларускаму народу за сустрэчы, поўныя таварнага падтрымання і цеплыні, і абіцце да свайго будучага прыездзе стварыць спектаклі аб шчаслівым беларускім народе і яго героях.

В. СОБАЛЕУ,
дырэктар маскоўскага тэатра Рэвалюцыі.

ГЛЕДАЧЫ АБ СПЕКТАКЛЯХ ТЭАТРА НЕКАЛЬКІ ШЧЫРЫХ СЛОЎ

Вельмі добра абедзве паставіўкі п'ес іспанскага драматурга Лопе дэ-Вега — «Собака на сене», «Фунт Овехуна». Не глядзячы на поўную процілегласць жанраў, лёгкая астраўмная камедыя «Собака на сене» і поўная трагічна рэвалюцыйная п'еса «Фунт Овехуна» ўдаліся тэатру аднаўсёмі добра. Навялікую добрае выкананне ролі Дыяны заслужыла артыстка рэспублікі Бабанавы, а таксама малалы артысткай Страхавай. Таксама добра выканаве ролі Талора артыст Лук'янаў. Нестрашны смех гледачоў выклікала ігра заслужанага артыста рэспублікі Арлова (Трыстан). Захапленне ігра таленавітай артысткай В. Енічэнай.

Але не ўсе паставіўкі тэатра пакідаюць такое ўражанне.

У першую чаргу гэта трэба сказаць аб самай старой з прынесзеных тэатрам паставіўкаў — п'есе Сірбы «Лестніца славы». П'еса гэта для нас зараз асабліва каштоўная і актуальная, бо яна падкрэслівае кантраст паміж выбарамі ў нас і ў буржуазных краінах. Гэта — палітычны шарж, які ў яркіх фарбах паказвае прадэжасць і ітрыганства нааскрыв праціўнасць буржуазнага грамадства, паказвае закулісны механізм, якія іскрив і ўсё палітрэназначнае так званым «выбарам» у буржуазных краінах.

Крыўдна, што ў паставіўцы гэтага палітычна завострага спектакля тэатр некалькі адсутніў ад свайго тэатра рэалістычнага жанра. Трэба прама сказаць, што за многіх сцэнах адчу-

ваецца прыкус мейерхольдаўшчыны: непатрэбныя перасоўвачныя шчыры і шчырачкі, асабліва шаржыравана да непазнавальнасці сцэна бойкі членаў «старыцтва ўзаемнага ўхвалевання». Апрача таго, заслужана артыстка рэспублікі Ляўрэці не скарыстала тых багатых магчымасцей, якія ёй прадастаўляла ролі Цызарыны — ролі трагедыі жанчыны-ітрыганкі, паюучай у буржуазных салонах «вышэйшага» грамадства.

Ніяк негэта згадзіцца з яе наўмысла вуглярнай і ненатуральнай трактоўкай гэтай ролі. Драпежныя рысы характара Цызарыны куды эфектней павінны былі-б быць паказаны іншым, больш тонкім прыёмам, чым грубым голасам, злбыным сістэмам і, вяршэне, разубанымі паводзінамі артыстка ў адной з апошніх сцэнах, дзе яна нагой выйвае падносе з рук лакея.

Вельмі добра ў гэтай п'есе ігра артыстка Страхава ў ролі Зоа. Недалохам спектакля «Лестніца славы» з'яўляецца таксама беднасць афармлення, не падыходзячая да асноватлага на ліхамітавыя спекуляцыі і блеску салонаў часу ліпенскай манархіі.

У заключэнне хочацца пажадаць, каб тэатр адмовіўся ў будучым ад усіхкіх адстүүлешных у бок фармалізма з пільху здаровага сацыялістычнага рэалізму, на які ён зараз пярда стаў. Таксама трэба выказаць калектыву тэатра падзяку за шчаслівыя гадзіны, дастаўленыя ім месцам гледачу.

Е. Н. ПРЫЛЕНАЕВА,
аспірантка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

СПЕКТАКЛЬ „ПРАВДА“ ПАКІДАЕ МОЦНАЕ ўРАЖАННЕ

Большэвіні — адзіная партыя, якая паслядоўна змагалася за ітаросы працоўных, за сацыялістычную рэвалюцыю. Партыя Леніна — Сталіна — адзіная партыя, якая на справе змагалася за мір, за волю, за савецкую ўладу. Усё гэта праўдзіва і ярка паказана ў п'есе Карнейчука «Права».

Калектыв артыстаў тэатра Рэвалюцыі прыпаднё гэтую п'есу ў асноўнай такой, якой і хочацца яе бачыць. Артысты добра паказалі, як большэвікі неслі ў масе ленынскую праўду.

Артыст М. М. Штраух, які паказвае масам савецкіх людзей вобраз вялікага правадара рэвалюцыі В. І. Леніна, дабіўся вялікіх поспехаў. Асабліва добра ў яго атрымалася прадэманіраваць карціна ў Смольным. З мейсцём эфектам праходзіць фінальныя сцэны. На жаль, заслужаны артыст рэспублікі Штраух сыграў не некалькі слабаў. У гэтай сцэне Валадзімір Ільіч сустракаецца з прадэманірава рабочых, сялян і салдат Расіі. І таму яго словы павінны прагучаць з выключнай сі-

лай, павінны з'явіцца заключным акордам усёго спектакля. Аднак, у спектаклі гэта атрымалася слаба.

Не задавальняюць гледача некаторыя момэнты ў спектаклі. Гэта, па-першае, адносіцца да сцэны ў казарме (па прыходу Кузьма і рабочыі беларускага заводу), якая вельмі падобна на лубачную карцінку. Вобразы салдат тут больш падобны на карыкатуры.

Выключна добра ўдалося паказаць заслужанаму артысту рэспублікі Астангаву любіма істарычным каам і «правіцеля» Расіі — Керэнскага. Дамі бачым гэтага «ламакока» з тварам дэгенерата, являюча прыходзіць у галаву думка аб тым, якія шчаслівыя мы, што жывем у краіне Сталінскай Каапэтыўцы, што нам нішто і ніколі не навяза падобнага «правіцеля».

Паставіўка «Права» пакідае велькі і моцнае ўражанне.

А. М. НАПІЛЕВІЧ,
інжынер сталеўска-механічнага заводу імя Варшывлава.

ЗАМЕСТ АГЛЯДУ ДРУКУ АБ ЛІТАРАТУРНЫХ ПЛАГІЯТАХ І РАБОЦЕ З ПАЧЫНАЮЧЫМІ

Пышным п'есам закрывалася радаснае, светлае жыццё беларускага народа і кінуым творчым вірам бурніш яго ўсоды — у гарадах і вёсках, у калгасах і саўгасах, на фабрыках і заводах.

Усоды народ працуе — творчы, кожны чалавек — роўнапраўны грамадзянін свайй радзімы; ён мае права развіваць свай талент, мае аднаўсёмі права росквіту п'есацы народнага.

Растуць п'есы, п'есы, танцы, мастацкі літаратура. Куды ні глянь — бурлівае жыццё. Усоды гучаць п'есні народа, поўныя радасці, задушаўнасці, прасякнутыя сапраўднай мастацкасцю і народным пачуццём, поўныя любові і годнасці да свайй радзімы, да роднага бацькі і настаўніка — вялікага Сталіна.

І не дзіва, што п'еса не толькі моладзь, але і сівалосыя старыкі, бо яны вараз адноўсёмі радасны і вясёлы, адноўсёмі асвеціны ласкай і ўнохай свайго правадара, сардэты вясёлым сталеўскім соннам. Большасць нашых беларускіх пісьменнікаў, п'есаў — гэта моладзь, вышўпная з рабочых і калгаснікаў, якія авалодваюць складанай тэхнікай — літаратурай, спалучаючы свае аднаўсёмі з увартай літаратурнай вучобай. Моладзь старэцна апраўдае вялікае і пачэснае званне савецкага літаратара — «інжынера чалавечай душы». І не мала гэты моладзі вырасла ў арыгнальных пісьменнікаў.

Але, на вялікі жаль, на пачынаючую літаратурную моладзь мала зраўсёмі ўвагі; асабліва ў аддаленых раёнах пачынаючы таварышы прадэманіраваць самі сабе. Часта пачынаючы актёры пасылаюць свае рукапісы ў газеты або журналы, канкрэтна да п'есаў, парад не атрымліваюць. Работнікі, часта сама мала разумеючы ў літаратуры, чыноўнікім рэспублікам паказваюць алка, накістаў: «да друку не падыходзіць», «вершы дастаткова не апраўданы», «не музикальня», «эрына запамінаюцца» і інш.

Возьмем к прыкладу Гомель. Тут ніякай работы з пачынаючымі не праводзіцца, ніякай дапамогі і парад яны не атрымліваюць ад гомельскай газеты «Палеская праўда». Дарчы, у газету кожны раз наступае многа вершў, авалодваючы пачынаючай моладзі — студэнтаў, вучняў, рабочых, калгаснікаў. Але рэдакцыя адсылае іх аднаўсёмі з аднаўсёмі пісем. Загядчкі культурна-адукацыйнага адрдэлаў скажаў: «Вы прама адсылаеце іх назад, бо я не ведаю (!) што з імі рабіць», а калі і падаюць на старонкі газеты, то непраправамы, сырыя работы, а іныя раз зноўмі чужыя, друкаваныя раей у газету.

Так, у № 40(5293) ад 20 лютага 1933 года ў «Палескай праўдзе» з'явіўся верш за подпісам І. Куксанав (Свяцілавінскі раён) «Сустрэча з бацькам».

Пачынаецца ён так:
Я пакінуў мястэчка шумлівае,
І прыхаў у родны калгас,

БЮРАКРАТЫЧЫЯ АДНОСІНЫ ДА СКАРГ ЧЫРВОНААРМЕЙЦАЎ

Чырвоная Армія ў СССР аргучна вялікай паваяга і любіўца народа. Клопаты аб чырвонаармейцаў і іх сям'ях з'яўляюцца доўгам кожнага савецкага і партыйнага работніка і ў першую чаргу кіраўнікоў мясцовых, гарадскіх, раённых і сельскіх советаў. Ведаць як жыць сям'я чырвонаармейца, свечасова аказаць ёй неабходную дапамогу, прымаіць устаноўленыя ільготы, свечасова і правільна вырашыць скаргу чырвонаармейца — усё гэта мае вялікае палітычнае значэнне.

На жаль, некаторыя кіраўнікі РВК, гарадскіх і сельскіх советаў не разумеюць гэтага і не толькі не ўдзяляюць належнай увагі скаргам чырвонаармейцаў і іх сям'яў, але нават самі па бюракрытачым адносінах да іх скарг. Вось факты.

Сям'я чырвонаармейца Рахнаума В. А., якая пражывае ў горадзе Менску, пасля пакара асталася без ква-

Прада многа шырокія нівы,
Зноў сустрэчы чакае час.

І так далей.

Гэты плагіятар, падобна чэхаўскаму Курачкіну, які «вылаваў сабе за Курачкіна і Курачкіна за сабе», вылаваў чужы верш за свой і з прычыны неаднаўсёмі работнікаў рэдакцыі змяшчае яго ў газете.

«Сустрэча з бацькам» — верш пачынаючага актёра Васіля Кулеша быў надрукаваны ў «Звяздзе» за 1937 год.

Я пакінуў свой горад шумлівы
І прыхаў у родны калгас,
Прада многа шырокія нівы,
Зноў сустрэчы чакае час.

Так пачынае свой верш В. Купецін, Куксанав літаральна сісоў усёўсёмі верш. Паставіўшы некалькі непатрэбных косак і авалодваючы некаторыя словы, ён паслаў верш у газету, а работнікі на гэты раз асмельліся і далі яго ў газету.

Куксанаву мабыць і надалей удавалася-б ашукваць рэдакцыю, калі-б не пахалівыя культурна-адукацыйныя, а то яны заўсёды пабаўваюцца: «каб чаго не вышўпала».

А вось другі факт літаратурнага крадзяжу, не менш здзіўляючы.

Перад нам нумар слупкай раёнкай газеты «За сацыялістычную радзіму» ад 21 красавіка 1933 г. № 13 (1540). Там амяшчаны верш «Наказ». Правідаем частку яго:

Час асены — свежы і квалісты,
Хоць і кроплі частыя дажджы,
Выпраўляла вёска трактарыста
У Армію Чырвоную служыцца.

Выпраўляла вартаваль граніцы
Края неабсяжнага свайго.

З п'есамі даўдзаты, малалдымі
Весеа праводзілі яго...

і т. д. Заканчваецца верш:

...Сперакы здатыую свабоду
Малалой красуючай зямлі,
І багачы намага народы:
Фабрыкі, заводы і палі.

Полісе — Ізэні Корэун, г. Слупа.

Так, верш вядомы! Але здзіўляючае, што гэты верш сліва ў слова, нават і агалявак, сліва з газетай «Чырвоная змена» (гл. «Ч. З.» за лістапада 1937 г.). Гэта верш пачынаючага пісьменніка М. Калчэўска (Заслаўль). Ён пачынае і канчаецца так, як яго сісоў Корэун (п'ятаты залішні), за выключэннем апошняга радка: у Дзядзюці — «...і ясьмі, і рэкі, і палі». У Корэун — «...фабрыкі, заводы і палі».

Такія выпадкі ў раёнах неадзіны, яны гораваць аб тым, што іпаче да гэтага часу на старонках газет зноўсёмі месца плагіятары, хатруны, палёныя Куксанавы і Корэуну, якія не ўвартай вучобай, а крадзяжам хочучы набыць літаратурную славу. Некаторыя з ратазель-рэдактары свайй непісьменнасцю даюць ім разгарачыцца.

С. КУХАРОУ.

ТВОРЧЫЯ ЭКСКУРСІІ АРХІТЭКТАРАЎ

Саюз савецкіх архітэктараў БССР арганізаваў ў гэтым месяцы творчыя экскурсіі архітэктараў для азнаямлення з дасягненнямі савецкай архітэктур-

ы Саюза. Адна група паедзе па маршруту Масква—Ленінград—Беламорска-Балтыцкі канал. Другая група — па маршруту Кіеў—Одэса—Грузія.

ЛІКВІДАВАЦЬ ВЫНІКІ ВАРОЖАЙ РАБОТЫ ў ПАДРЫХОЎЦЫ КАДРАЎ

Беларускі дзяржаўны політэхнічны інстытут, арганізаваны ў 1933 годзе на базе будаўнічага, хіміка-тэхналагічнага, тарыянага і энергетычнага інстытутаў, павінен рыхтаваць высокакваліфікаваны кадры для нашай сацыялістычнай прамысловасці.

Ворагі народа, якія арудвалі ў Наромым камісарыяце мясцовай прамысловасці БССР, не мала пастараліся, каб унесці блытаніну ў падрыхтоўцы кадры. Была беспадстаўна ліквідавана падрыхтоўка адных, патрэбных для прамысловасці спецыялістаў і павялічана падрыхтоўка другіх, менш або зноўмі непатрэбных.

Так, у 1934 годзе была нагла спынена на хімічным факультэце падрыхтоўка кадры для папярона-цэлюлознай прамысловасці. Нават пры бегчым знаёмстве з Добрушскай і іншымі папяронавымі фабрыкамі Беларусі можна ўстанавіць значную патрэбнасць у кадрах.

У 1935 годзе быў ліквідаван энергетычны факультэт па матыву адсутнасці вучэбнай плошчы і аўдыторыяў, не глядзячы на

ЗВОДКА НАРКАМЗЕМА БССР

аб ходзе сельскагаспадарчых работ у калгасах па абласцях і раёнах БССР на 30 чэрвеня 1938 года (у процантах)

Вобласць і раён	Вобласць і раён				Вобласць і раён				
	Пашта	Пашта	Пашта	Сельскагаспадарчыя	Пашта	Пашта	Пашта	Сельскагаспадарчыя	
Віцебская вобл.	82,4	85,0	27,3	3,9	Матіеўскі	100,1	70,2	—	—
Аршанскі	90,8	92,4	23,6	9,4	Місцислаўскі	98,2	98,1	5,1	2,6
Ашмянскі	74,6	91,6	—	3,2	Прапойскі	75,7	100,0	16,2	11,6
Батуміўскі	85,5	94,2	—	4,0	Хойніцкі	64,0	100,0	—	5,1
Бешанковіцкі	100,2	85,9	24,7	6,0	Чавускі	100,3	88,6	8,4	2,6
Ветрынскі	89,6	100,0	74,4	1,9	Чэркаўскі	85,0	98,9	39,1	2,9
Віцебскі	85,2	20,7	2,8	0,3	Чырвонапольскі	38,7	100,0	19,8	5,3
Гародніцкі	81,0	96,3	25,0	4,0	Шклоўскі	91,8	90,2	14,8	8,6
Дрысенскі	87,5	62,8	—	0,2	Менская вобл.	102,7	86,7	26,9	24,4
Дубровенскі	52,1	62,9	2,0	0,5	У тым ліку:				
Лепельскі	100,8	100,0	34,6	3,2	Барысаўскі	108,9	65,9	1,0	8,1
Ляснянскі	99,8	93,4	8,3	4,7	Бягомльскі	67,3	100,0	35,3	10,8
Мухаўскі	91,3	99,2	41,8	4,8	Грэскі	72,1	95,3	32,8	37,0
Палатнскі	81,1	75,4	60,5	4,3	Заслаўскі	105,7	75,7	20,4	10,6
Расонскі	72,5	83,9	18,1	1,2	Копыльскі	116,7	92,8	48,6	19,8
Сенненскі	86,3	81,7	21,4	3,9	Крупскі	101,9	97,4	30,0	11,4
Сіроцінскі	75,4	94,5	25,0	4,3	Ляснянскі	142,7	66,5	28,3	22,6
Суражскі	—	—	—	—	Ляўбаныскі	49,7	85,3	6,0	30,5
Талачынскі	99,5	100,0	31,7	10,7	Менскі	100,0	71,3	12,7	10,3
Ушацкі	89,8	96,5	23,2	2,1	Плешчаніцкі	96,7	87,0	14,2	15,3
Чашніцкі	100,5	100,0	27,5	7,5	Пухавіцкі	90,7	88,0	18,7	30,2
Гомельская вобл.	72,2	91,8	18,6	8,1	Слуцкі	102,6	85,0	47,1	26,8
У тым ліку:					Смалевіцкі	116,6	82,0	16,3	14,9
Будакашалеўскі	62,4	93,4	4,8	9,6	Рудзінскі	139,0	86,8	32,0	31,3
Веткаўскі	71,6	91,9	5,0	1,1	Стараларожскі	96,7	100,0	100,0	49,4
Гомельскі	79,6	97,7	15,0	9,5	Старобінскі	109,6	95,7	52,6	42,6
Добрушскі	113,1	99,8	39,6	24,0	Залецкі	111,3	95,9	42,6	33,6
Жлобінскі	60,2	78,1	15,5	4,4	Халопеніцкі	100,3	95,7	36,7	7,1
Журавіцкі	86,1	100,0	17,2	10,1	Чарэцкі	115,4	70,0	21,8	10,2
Кармянскі	86,9	96,7	27,3	4,3	Чэрвоцкаслабод	121,5	94,5	52,9	51,4
Клоўскі	54,2	95,8	17,6	3,4	Палеская вобл.	61,3	93,2	43,8	20,3
Рагачоўскі	74,7	75,3	15,5	5,7	У тым ліку:				
Рэчыцкі	72,9	100,0	9,7	17,0	Врагінскі	63,5	80,4	21,4	4,1
Свіцязьскі	62,8	99,7	84,4	11,2	Васілевіцкі	47,8	92,2	81,6	14,7
Увар'янскі	60,2	81,9	—	0,4	Глуцкі	57,9	82,8	45,3	26,4
Перахоўскі	72,5	99,4	24,8	9,6	Даманавіцкі	64,1	97,4	20,8	32,1
Чачэрскі	74,1	99,3	10,6	2,0	Зыцьскі	30,3	99,1	48,1	16,8
Магілёўская вобл.	88,9	90,6	15,4	6,4	Жыткавіцкі	41,1	100,0	93,7	27,9
У тым ліку:					Камяніцкі	64,9	100,0	60,6	39,4
Асіповіцкі	130,5	95,5	100,0	16,7	Камарнскі	51,1	100,0	43,9	28,3
Бабруйскі	92,1	80,5	40,0	12,1	Лельчыцкі	55,5	100,0	99,4	11,7
Белавіцкі	89,1	98,5	8,7	9,0	Мазырскі	64,3	80,1	18,7	1,0
Берасцейскі	136,3	99,1	100,0	4,7	Нароўлянскі	73,0	98,9	60,8	21,4
Выхавіцкі	85,6	71,7	4,0	1,8	Нарыцкі	72,3	96,9	16,1	15,4
Горатскі	88,6	100,0	—	0,8	Петрыкаўскі	98,2	100,0	75,5	19,8
Дрыбінскі	97,8	91,3	20,9	3,1	Турэўскі	106,0	100,0	16,3	22,9
Кастаўніцкі	66,0	93,5	1,6	4,6	Хойніцкі	56,2	99,1	75,1	27,4
Кіраўскі	97,3	99,5	20,0	22,9	Усяго па БССР	84,0	87,0	24,2	12,3
Кімавіцкі	69,8	75,3	—	1,5	Было на 20-VI 1938 г.	70,3	70,4	9,5	2,3
Кічэўскі	118,0	80,5	—	15,2	УЧОТНА-СТАТЫСТЫЧНЫ АДДЕЛ НАРКАМЗЕМА БССР.				
Круглянскі	86,4	100,0	12,6	3,5					
Крычаўскі	108,7	69,9	—	2,6					

30 чэрвеня ў Менску адбылася 25-тысячная дэманстрацыя моладзі, прысвечаная білістскаму перамоце сталінскага блага камунізму і беспарэйных на выбарах у Вярхоўны Савет БССР. На здымку: дэпутаты-удзельніцы дэманстрацыі моладзі. Фото Я. Салавейчыка.

ВАЕНІЗАВАНАЯ ЭСТАФЕТА КАЛГАСНІКАЎ

Да дня XVIII гадавіны вызвалення Беларусі ад белаліцкага Камітэта па справах фізкультуры і спорта БССР арганізаванае скарснутае камбанавае ваенізаваанае эстафета фізкультурнікаў - калгаснікаў пагранічнага раёнаў БССР. У эстафете прымуць удзел 2000 чалавек. Днём і ноччу будзе рухацца эстафета ад калгаса да калгаса ў двух напрамках — па паўночнаму і паўднёваму маршрутах.

Старт будзе дан у Мазыры 9 ліпеня ў 11 гадзін раніцы і ў Асеці ў 3 гадзін ночы. Фініш — у Менску 12 ліпеня ў 12 гадзін дня.

У дзень фініша ваенізаваанае эстафеты ў Менску адбудзецца ўсебеларуская спартакіада піянераў і школьнікаў па лёгкай атлетыцы і плаванню. У спартакіадае прымуць удзел больш 200 лепшых юных лёгкаатлетаў рэспублікі.

НОВЫ АТРАД СПЕЦЫЯЛІСТАЎ

ГОМЕЛЬ. (Па тэлефону ад спец. іер.) Беларускі лясатэхнічны інстытут імя С. М. Кірава выпусціў 63 малалітых інжынераў. Соцыялістычная лясная прамысловасць атрымала новы атрад спецыялістаў: інжынераў па механіцы лясаватравак, транспарту і руху леса, механічнай апрацоўцы дрэва і лясной гаспадарцы.

Выпускнікі ўжо атрымалі назначэнне на работу. Яны едуць у лясныя прамысловыя раёны РСФСР, вялікая частка астаецца на рабоце ў Беларусі ў якасці начальнікаў лесгасу, начальнікаў механізацыі лясных пунктаў і інш.

Пасляхова закончыўшы інстытут выпускнікі т. Валегура, Бандарэнка, Шкутко і Фрыдман астаюцца ў інстытуце для навуковай і педагогічнай работы.

За час свайго існавання (з 1930 г.) Беларускі лясатэхнічны інстытут выпусціў 326 інжынераў лясной прамысловасці.

МАШЫНЫ І МАТАЦЫКЛЫ У КАЛГАСНАЙ ВЕСЦЫ

З кожным годам у калгасных вёсках нашай рэспублікі стаіць з'явіцца ўсё больш веласіпедна-швейных машын і іншых культурна-бытовых тавараў. Толькі за май-чэрвень рэспубліканская база культтавараў Беларускага навіраваў у розныя глыбінныя раёны БССР 2.646 веласіпеднаў, 1.100 швейных машын і 43 матацыклы. У бліжэйшы час намечана далаткова набыць 3.000 веласіпеднаў, 400 швейных машын і да канца года яшчэ 83 матацыклы, 1800 патэфонаў і 100.000 пласцінак.

ПРАТЭСТ СОВЕЦКАГА ПАВЕРНАГА У СПРАВАХ ЯПОНСКАМУ МІНІСТРУ ЗАМЕЖНЫХ СПРАВ

ТОКИО, 28 чэрвеня. (БЕЛТА). У сувязі з неакожным затрыманнем і арыштам каманды савецкага судна «Рэфрыжаратар № 1», папярэўша аварыю ў Лаперузавым праліве 31 мая г.г. пры следванні з Владзівастока ў Охотскае мора, Паўднёвага СССР у Японіі зрабіла міністэрству замежных спраў некалькі прадстаўленняў з патрабаваннем неадкладнага вызвалення «Рэфрыжаратара № 1».

28 чэрвеня павераны ў справах СССР у Японіі тав. Сметанін паслаў па гэтым пытанню ноту Міністэрству замежных спраў Японіі Угакі, у якой указаў на тое, што японскія ўлады, замест аказання неабходнай салейнасці папярэўша аварыю судну, падвергі яго арышту і ўбудзілі судовую справу супроць капітана «Рэфрыжаратара» тав. Быкоўскага з спасыланнем на тое, што «Рэфрыжаратар № 1» аказаўся ў забароннай зоне.

Японскае міністэрства замежных спраў, да якога авярнула паўпрэстэста, растлумачыла арышт таксама тым, што ў раёне мыса Носыку-Нісой знаходзіцца умацаваны раён. У сувязі з гэтым тав. Сметанін указаў у сваёй ноте на тое, што ў арт. IX Портрэмункага дагавора, заключанага паміж Расіяй і Японіяй 5 верасня 1905 года і заахвочваючага сілу і ў сучасны момант, а таксама згодна арт. XI канвант, аб асноўных прынцыпах узвасенцы аб асноўных прынцыпах узвасенцы ад маадносна паміж СССР і Японіяй ад 25 студзеня 1925 года, Японія ўзяла на себе абавязальнасць «не рабіць на сваіх удаляных да вострава Сахаліне і на прылягальных ім падобных ваенных узбудаванняў». Роўным чынам Японія абавязалася «не прымаць ніякіх ваенных мер, якія маглі б перарашкаджаць свабоднаму плаванню ў Лаперузавым праліве». У ноте ўказана, што савецкі ўрад з прычыны гэтага лічыць стварэнне умацаванага раёна ля мыса Носыку-Нісой парашэннем Портрэмункага дагавора.

У выніку гэтага ўрада СССР заўважыла пратэст і кажа, што японскі ўрад пры неабходных мерах для аднаўлення ў праліве Лаперуза і на яго берагах ваенных узбудаванняў, не прымае ніякіх мірных дагавораў і прадпіння мисповым японскім уладам неадкладна вызваліць «Рэфрыжаратар № 1» разам з яго капітанам і камандай, а таксама спыніць пачату судноў капітана судовую справу.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ ФРОНТ

Паводле паведамлення Іспанскага міністэрства абароны ад 1 ліпеня, мяцежнікі атакавалі пазіцыі рэспубліканцаў у Сера дэ Боске ў сектары Львэ-Ворсі (на поўнач ад Сорт). К канцу дня гэтая вылазка мяцежнікаў была поўнасою адбіта рэспубліканцамі.

ФРОНТ ЛЕВАНТА

На фронце Леванта ў ўсіх сектарах працягваюцца ўвароты і напружаныя баі. У сектары Пуэбла дэ Вальверда (на паўднёвы ўсход ад Тэрзула) рэспубліканскія часткі біліскай кантрактаў зноў захапілі вышыню 1321 — на поўдзень ад Муэла. У раёне Рыбесаль-Бес мяцежнікі занялі Фуэнтэ дэ ла Пенія, адкуль яны былі ўначы выцеснены рэспубліканцамі. У сектары Бечы (на поўнач ад Нудес) рэспубліканскія войскі мужна супраціўляюцца наступленню мяцежнікаў і інтэрвентаў, захапіўшы, пры падтрыманні авіяцыі і танкаў, Бечы і вышыні Сола і Горта.

Мяцежнікам удалося на кароткі час захапіць Лос Мальяс, аднак рэспубліканцы кантрактаў вярнулі сабе гэтую пазіцыю, захапіўшы палонных і ваенную аздабу.

Італа-германская авіяцыя, якая знаходзіцца на службе ў мяцежнікаў, працягвае бомбардыраваць населеныя пункты і грамадзянскае насельніцтва рэспубліканскай Іспаніі. Адпаведна рэспубліканскія знішчальнікі і агнівы зенітныя батарэй ад буйных гарадоў авіяцыя мяцежнікаў робіць налёты на дробныя пункты і вёскі, дзе яны не можа сустракаць супраціўлення. За апошнія суткі авіяцыя самадзейна зноў бомбардыравала рад вёсак на ўзбярэжжы недалёка ад Валенсіі. Была зноў падвергнута бомбардыроўцы вёска Сегорбе (на паўночны захад ад Сагунто), дзе налічваецца 8 забітых і 14 параненых сярод грамадзянскага насельніцтва.

НАДЗВЫЧАЙНАЕ ПАСЯДЖЭННЕ КАМІСІІ ІСПАНСКАГА ПАРЛАМЕНТА

ПАРЫЖ, 1 ліпеня. (БЕЛТА). Па паведамленню агенства Гааса, сёння ў Барселоне адбылося надзвычайнае пасяджэнне пастаяльнай камісіі картэсаў (Іспанскага парламента), на якім прысутнічалі галава ўрада Негрыя, Альварэс дэ ла Вайа, Даларэс Ібаруры і іншыя. Адрыў пасяджэнне старшыня картэсаў Маргнэсе Барыю.

Галава ўрада Іспанскай рэспублікі Негрыя зрабіў падрабязны даклад аб ходзе ваенных дзеянняў і аб унутраным і знешнім становішчы рэспублікі. Ён паведаміў дэпутатам аб уварванні, якое зрабіла за граніцаў энергічная пазіцыя Іспанскага ўрада па пытанню аб бомбардыроўках адкрытых гарадоў. Дэпутаты картэсаў выразілі алянддушнае давер'е ўраду і поўнасою адорылі яго палітыку.

КІТАЙСКІЯ ТРАЦЫСТЫ—ЗДРАДНІКІ НЯРОДУ

ШАНХАЙ, 1 ліпеня. (БЕЛТА). У кітайскім журнале «Хуамэй уічлі» надрукаван артыкул, у якім апісваецца здрадлівая дзейнасць кітайскіх трацыстаў у паўднёвай частцы правінцы Цзянсі. Аўтар артыкула паведамляе, што калі разарганізаваныя атрады Чырвонай арміі былі ўжо адраўлены на фронт, у некаторых раёнах паўднёвай частцы правінцы Цзянсі з'явіліся лягэ-партызанскія трацысцкія атрады, пачаўшы правакацыйную дзейнасць, накіраваную на разлажэнне тыла.

Трацысты робяць усё, каб паслабіць тыл і ламаць чыны ворагу.

Уварта праводзяць сваю шкодніцкую лінію на аслабленне супраціўлення Кітаю Японіі, трацысты стараюцца сфармаваць мабільную насельніцтва, збор даходаў і іншыя мерапрыемствы ўрада, накіраваныя на умацаванне магутнасці Кітая. Журнал адзначае, што ўлады распрацавалі мерапрыемствы для барадбы з трацыстамі і заклікае ўвесь народ прыняць удзел у барадбе з трацысцкімі здраднікамі.

Ад МЕНСКАГА РАЧОМА КІПОН

Злучаны партыйны білет № 0688141, выданы на імя Гургаска Антона Вікенцьева, лічыць несапраўдным.

Нам. адзнамага рэдактара І. М. ОФЕНГЕЙМ.

ЖЫЦЦЕ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ

ЛЁГКААТЛЕТЫЧНЫЯ СПАБОРНІЦТВЫ

Закончылі куставыя лёгкаатлетычныя спаборніцтвы часцей Менскага гарнізона, у якіх прымалі ўдзел байцы, камандзіры і іх жонкі. Лейтнант тав. Сабіраў дыстанцыю ў 400 метраў прабеж за 55,7 сек. Добры результат у забегу на 400 метраў паказала жонка капітана тав. Старавойтава, якая прабегла гэту дыстанцыю за 1 мін. 14,3 сек.

Лёгкаатлет-чырвонаармеец тав. Огібін дыстанцыю ў 3.000 метраў прапшоў за 10 мін. 37,4 сек. Чырвонаармеец тав. Сініх дыстанцыю ў 5000 метраў прабеж за 17 мін. 03 сек. У мятанні дыска добры результат паказаў лейтнант тав. Кулагін, мятаўшы дыск на 34 метры.

Пераможцы спаборніцтваў адабраны для ўдзелу ў акруговай спартакіадае Н. Н.

ПІСЬМО БАЙЦОЎ

Намеснік памітра Н-скай часткі камсамольцаў Бялоў па даручэнню байцоў і камандзіраў падраздзялення Н-скай часткі пасаў у сілу Гарбасева, Калінінскай вобласці, калгасніцы Атраў Івануша Смірновай вшывае наступнае пісьмо.

«Ваш сын — гаворачна ў пісьме, — лепшы баць падраздзялення. Ён з гонарам існае пачынае абавязак грамадзяніна БССР — ваенную службу. Па яго пакавалініках раўняюцца байцы і камандзіры нашых падраздзяленняў.

Чырвонаармеец Аляксей Аляксандравіч Смірнов увартай работай над сабой дабіў ся таго, што яго, радавога байца, самага меткага ў частцы наводчыка гарматы, камандаванне часткі заахвочвала камандзірам гарматы. Байцы яго рааліку — пералачылі ў сацыялістычным спаборніцтве і пасляхова дабіваюцца прысваення разліку авіяна — снайперскі ў Чырвонай Арміі тав. Смірнов стаў членам лясніскага камсамольца, усёды і ва ўсім служыць прыкладам байцам і камандзірам падраздзяленняў.

У ПАМ'ЯТКАМІ ДЗЯРЖАНАГА АЗРАДСКАГА ТЭАТРА (г.г. 24-12)

ГАСТРОЛІ ДЗЯРЖАНАГА РУСКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА БССР

5 ліпеня «ЛЕТН СОЛНЦА» М. Горкі п'еса ў 4 дзеях.

6, 7, 8 і 9 ліпеня «ТРОПА ШПІОНА» п'еса ў 3 дзеях.

Адкрыты папярэдні продаж білетаў у касе тэатра з 12 да 2 г. дн і з 5 да 9 г. веч.

Пачатак роўна ў 8 г. 30 м. веч.

УКРАЇНСКІ ОДЕСЬКІ ТЭАТР РЭВОЛЮЦЫІ (памішканне Велдзярждрамтэатра)

3 ліпеня «ОТГАЛО» Пачатак ў 8 г. 30 м. вечара. Білеты ў касе тэатра з 12-2 і з 5 г. веч.

Кіноапарта «Пятроўная зорка» ЦЯІНІШТВА ГОРКАГА

Кіноапарта «Пятроўная зорка» ЦЯІНІШТВА ГОРКАГА

Кіноапарта «Пятроўная зорка» ГОРАД ЛЕНІНА

Кіноапарта «Пятроўная зорка» ГОРАД ЛЕНІНА

Кіноапарта «Пятроўная зорка» НАВЕЛІ АБ ГЕРОЯХ-ЛЕТЧЫКАХ

Кіноапарта «Пятроўная зорка» НАВЕЛІ АБ ГЕРОЯХ-ЛЕТЧЫКАХ

Кіноапарта «Пятроўная зорка» ДАІПЧО

Кіноапарта «Пятроўная зорка» ДАІПЧО

Кіноапарта «Пятроўная зорка» НАВІНІ ДВА

Кіноапарта «Пятроўная зорка» НАВІНІ ДВА

БЕЛАРУСКАМУ ДЗЯРЖАНАМУ ЗАПАВЕДНІКУ ПАТРАБУЕЦА ЗААТЭХНІК.